

שיקום איש אחד

ויגיד שניסוג אפילו ככה

אני לא רואה אף אחד!

ח"כ חנן פורת בכנס עוצרי הנסיגה

יות משורר, אך כיום הוא מטיל ספק בכישרונו הלירי. לדבריו, קריאת ספרים היא עבורו בריחה מהשבי של המעגל הצר, קודם כל אל עור למות שלעולם לא הייתי מגיע אליהם... אני מוצא שיש כל-כך הרבה חוכמה בעולם, שאני רודף אחריה בכל כוחי כדי להשיג מעט ממנה." לדעתו, הקריאה היא צורת הקומוני-קציה הטובה ביותר שהוא מכיר, והספר הוא התיאטרון הפרטי שלי בחדר-המיטות.

שגירי-ישראל לשעבר בר צרפת, אשר ("ארתור") כן נתן, סיפר שבפגישותיו עם הנשיא הצרפתי פרנסואה מיטראן, בעת שזה היה עדיין באופוזיציה, לא עשה מנהיג המפלגה הסוציאליסטית רושם של אינטלקטואל. לדעתו בר נתן, נראה שדווקא תפקידו

יחסים אישיים הדוקים במשך שנים הביאו את יצחק ליבני לערוך עם יושב-ראש מפלגת העבודה, שימרון פרס, ראיון אינטימי וחוש-פני, שבו ענה פרס לראשונה על שאלות הקשורות במותו, בצוותא וכמובן על אהבת-הספרות שלו. בשיחה בשניים, שהוקלטה עבור קול ישראל, אמר פרס על המוות: "אני יודע בהכרחי שהוא בלתי-מנוע, ואני יודע שאני גם אי-מר לעצמי שחבל לבזבז את החיים בפחד ממנו. צריך להיות מוכן לקבל אותו, בכל רגע, ללא תלונות וללא פחד. כשר הייתי אדם צעיר היתה נטועה בי המחשבה שבלא-הכי אג-מור בגיל מאוד צעיר. אולי גם ביגלל זה עשיתי הרבה דברים דיימהרי, אבל היום אינני מפחד ממנו. אין לי שלי-

אבי עוז מראשי הוועד לסולידריות עם אוניברסיטת ביר-זית, חובש כיפה וחולצה של התנועה לעצירת הנסיגה מסיני. בתחפושת זו הופיע בנשף-פורים שערכו תלמידי ומוזי החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. עוז המזוקן, לא תיאר לעצמו בוודאי, עד כמה ייראה טיבעי בתחפושתו האקטואלית.

הממלכתי הוא ששינה את דעת בני-שיחו עליו.

טה על מועד בוואו, ומבחינה זו אני חי גם כאסיר שלו וגם כמשוחרר ממנו.

פסוקי השבוע

● ח"כ הליברלים, יצ-חק זייגר, כשנשאל למה הת-חפס בפורים: "לחבר כנסת."
● מפי-במאי דן בר-רון, על הסיבות לכישלון תוכ-נית-הפורים שלו. עמק הנח-האדום: "היא לא היתה מוצ-לחת, כי אני עשיתי אותה."
● כוכב מכבי תל-אביב מיקי ברקוביץ, על ההפסד נגד האיטלקים: "החברה התייחסו יותר לשר-פינג במילאנו."

● הז"ר, על הגמר הצפוי בקלן, שוב נגד האיטלקים: "הו, שם תהיה אופרה אחרת!"

בשיחה שהתקיימה בין השניים, יום אחרי ביקורו של פרס בהתנחלויות בגדה המער-רבית, הוא נשאל מהי הצוואה שלו. ענה פרס: "הייתי רוצה להשאיר אחרי, קודם כל, לי-משפחתי; שהיה להם אבא שי-נאבק במרץ וביישר כבן-אדם. אם אפשר לומר כבן-אדם תר-בותי, על דברים שהאמין בהם, שליבו לא הלך אחרי בצע ולא אחרי כבוד מדומה ולא אחרי פיתויים חולפים, אלא שהיו אמונה והגיון בדרכו, ולאורך חייו הוא נאבק לפי כללי-מאבק מכובדים, כדי להג-שים דרך זו."

● פרס, שמינה בזמנו את ליבני כמנכ"ל רשות-השידור, סיפר ששאיפת-חייו היתה לה-